

УДК 343.3.7

Юлія Володимирівна АЛЕКСЕЄВА-ДАНИЛЕНКО,
аспірантка
(Харківський національний університет внутрішніх справ)

ОКРЕМІ КАТЕГОРІЇ КРИМІНАЛЬНО ПРОТИПРАВНОГО ДІЯННЯ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЙОГО ВЧИНЕННЯ

Постановка проблеми. «Кримінально протиправне діяння» є певним об'єднуючим терміном, що включає у себе різні за своєю формою суспільно небезпечні діяння, передбачені в Особливій частині Кримінального кодексу України (далі – КК). До таких форм суспільно небезпечних діянь належать не лише всім сьогодні відомі кримінальні правопорушення, але й діяння, змістом яких є об'єктивна кримінально-протиправна поведінка, тобто поведінка осіб, яка через їх неосудність чи з інших будь-яких причин не може бути визнана суб'єктом кримінального правопорушення. Основну категорію кримінально протиправних діянь, безспірно, становить кримінальне правопорушення, що в законодавстві України вперше з'явилося у 2012 році у зв'язку із прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК). Ця категорія, як відомо, репрезентована двома його видами «злочином» і «кримінальним проступком». Тут варто згадати, що саме з метою заміни слова «злочин» словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність з Кримінальним процесуальним кодексом України» від 16.05.2013 № 245-VII (далі – Закон України № 245) майже до 60 законів України були внесені відповідні зміни¹. Водночас, хоча серед цих 60 законодавчих актів України і був КК, ця мета на той час в ньому так і не була реалізована. Лише пізніше в результаті прийняття Верховною Радою України Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих

¹ Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Кримінальне право: навч. посіб. / За заг. ред. М. І. Хавронюка. Київ: Ваіге, 2014. С. 105.

актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22.11.2018 № 2617-VIII (далі – Закон України № 2617)¹, який набрав чинності з 01.07.2020, у КК ця мета була реалізована, оскільки відповідні положення щодо впровадження у кримінальне законодавство інституту кримінальних проступків як окремої форми кримінального правопорушення увійшли у систему його Загальної і Особливої частини. Ця обставина створила передумову для з'ясування питання про те, що ж являє собою кримінальне правопорушення, які ознаки формують поняття його окремих категорій, нарешті, які правові наслідки наступають у випадку вчинення злочину або кримінального проступку. Отже аналіз саме цих питань поза всяким сумнівом є цікавим не лише з теоретичної, але і з практичної точки зору.

У сучасній доктрині кримінального права питання, пов'язані із впровадженням у кримінальне законодавство України категорії кримінального проступку, досліджували у своїх працях О. М. Бандурка, Д. О. Балабанова, А. А. Васильєв, В. М. Куц, О. М. Литвинов, Н. М. Мирошниченко, В. О. Туляков, Г. В. Федотова, М. І. Хавронюк, А. М. Яценко та ін. Водночас аналіз питання, присвяченого визначенню поняття кримінального правопорушення, виокремленню ознак його окремих категорій не лише із урахуванням доктринальних уявлень про ці категорії, але і з позиції їх нормативної визначеності власне у законі, ще не проводилися. Отже можна сказати, що їх вивчення знаходяться в первісній стадії свого становлення. Вказана обставина й обумовлює зацікавленість до подібної проблематики і водночас переконує у необхідності і своєчасності її дослідження.

Мета статті полягає у здійсненні аналізу приписів чинного кримінального законодавства України, пов'язаних з нормативною визначеністю кримінально протиправних діянь, осмисленні доктринальних уявлень про їх різні форми, виокремленні ознак окремих категорій таких діянь і виробленню на цій підставі власних узагальнюючих висновків.

Виклад основного матеріалу. Згідно з ч. 1 ст. 11 КК кримінальним правопорушенням визнається передбачене цим кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення. Зі змісту наведеного законодавчого визначення поняття кримінального правопорушення можна виділити наступні його загальні ознаки:

- а) кримінальним правопорушенням є діяння (дія або бездіяльність);
- б) це діяння є суспільно небезпечним і винним;
- в) вказане діяння є кримінально-протиправним, а, відтак, караним;
- г) воно може бути вчинено лише суб'єктом кримінального правопорушення.

¹ Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: Закон України від 22.11.2018 № 2617-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-viii> (дата звернення: 25.09.2020).

Слід звернути увагу на те, що у чинному КК поряд із загальним поняттям кримінального правопорушення наявне так зване його видове поняття, оскільки у відповідних приписах закону про кримінальну відповідальність присутня згадка про так зване корупційне кримінальне правопорушення (корупційний злочин і корупційний кримінальний проступок). Так, у примітці до ст. 45 КК зазначено, що корупційними кримінальними правопорушеннями відповідно до КК вважаються кримінальні правопорушення, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також кримінальні правопорушення, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368, 368-3-369, 369-2, 369-3 КК.

Зазначимо, що поняття корупційного правопорушення передбачено у ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» № 1700-VII від 14.10.2014, в якій вказано, що корупційне правопорушення – це діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність. Поняття корупції також надається у ст. 1 цього законодавчого акту. Під нею розуміється використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей¹. З огляду на це, можна визначити такі ознаки корупційного кримінального правопорушення як різновиду кримінального правопорушення:

- 1) таким правопорушенням є діяння (дія або бездіяльність);
- 2) це діяння, будучи суспільно небезпечним, містить ознаки корупції (вчиняється шляхом зловживання службовим становищем або шляхом використання службових повноважень чи службового становища з метою одержання або прийняття неправомірної вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших адресатів або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання такої вигоди певним адресатам з метою схилити уповноважену особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень);
- 3) вказане діяння є винним;
- 4) це діяння є кримінально-протиправним і караним;

¹ Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення: 25.09.2020).

5) воно може бути вчинено лише суб'єктом корупційного кримінального правопорушення, тобто не загальним, а спеціальним суб'єктом кримінального правопорушення.

Таким чином, корупційним кримінальним правопорушенням як різновидом кримінального правопорушення є чітко визначене в КК суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), що містить ознаки корупції, і вчинене лише суб'єктом корупційного кримінального правопорушення, тобто спеціальним суб'єктом кримінального правопорушення.

Вказані ознаки загального і видового поняття кримінального правопорушення становлять основу для виокремлення відповідних ознак його окремих категорій – кримінального проступку і злочину. Тут лише зауважимо, що далі нами буде здійснений аналіз лише ознак окремих категорій загального поняття кримінального правопорушення. Дослідження ознак відповідних форм видового поняття кримінального правопорушення (корупційного кримінального правопорушення) стане предметом наших майбутніх наукових публікацій.

У зв'язку з цим, зазначимо, що окремі вітчизняні науковці поняття кримінального проступку розуміють у широкому і вузькому значенні. Так, на думку Г. В. Федотової, під кримінальним проступком у широкому розумінні варто вбачати систему злочинів невеликої тяжкості й адміністративних правопорушень, які мають не управлінський характер і пов'язані закономірними, типовими, загальними рисами, що тягнуть відповідні рівню суспільної небезпеки кримінально-правові наслідки у вигляді покарань, альтернативних позбавленню волі, та покарань, що володіють характером заходів громадських стягнень. У вузькому значенні кримінальний проступок – це протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління й за яку законом (КК України) передбачено відповідальність за проступки¹.

Відповідно до ч. 2 ст. 12 КК кримінальним проступком є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або інше покарання, не пов'язане з позбавленням волі. Зі змісту наведеного законодавчого визначення поняття кримінального проступку, а також з огляду на окремі інші положення чинного КК (ч. 2 ст. 14, ст. 45–49, ч. 4 і 5 ст. 74, ст. 75, п. 2-1 ч. 1 ст. 89 та ін.), можна виокремити такі його ознаки:

- 1) кримінальним проступком є діяння (дія або бездіяльність);
- 2) це діяння є суспільно небезпечним і винним;
- 3) воно має меншу суспільну небезпеку, ніж злочин і, водночас, більшу суспільну небезпеку, ніж адміністративне правопорушення²;

¹ Федотова Г. В. Щодо поняття «кримінальний проступок» у кримінальному праві України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2016. № 19. С. 105.

² Мирошниченко Н. М. Концептуальні питання запровадження інституту «Кримінальні проступки» у

4) вказане діяння є кримінально-протиправним, але караним лише основним покаранням у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або іншим покаранням, не пов'язаним з позбавленням волі;

5) воно може бути вчинено лише суб'єктом кримінального проступку;

б) кримінальні проступки не підлягають класифікації за ступенем суспільної небезпечності;

7) ці кримінально протиправні діяння, в передбачених законом випадках у разі їх вчинення, становлять передумову для звільнення від кримінальної відповідальності і покарання;

8) вчинення кримінального проступку виключає призначення певних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі (позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу – ст. 54 КК; конфіскації майна – ст. 59 КК; тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців – ст. 62 КК) або навіть взагалі настання кримінальної відповідальності (ч. 2 ст. 14 КК);

9) їх вчинення є передумовою відсутності у особи судимості після відбуття покарання.

Аналіз чинного КК дозволяє стверджувати, що станом на 01.07.2020 у системі Особливої частини КК кримінальні проступки безпосередньо знаходять свій вияв у ч. 1 і 2 ст.125, ч. 1 ст. 126, ч. 1 ст. 129, ст. 132, ч. 4 ст. 134, ч. 1 ст. 139, ч. 1 ст. 144, ст. 145, ч. 1 ст. 150, ч. 1, 2 ст. 154, ч. 1 ст.159, ч. 1 ст. 160, ч. 1 ст.162, ч. 1 ст. 163, ст. 164, ст.165, ч. 1 ст. 168, ст. 171, ч. 1 ст. 172, ст. 173, ст. 174, ст. 175, ч. 1 ст. 182, ч. 1 ст. 183, ст.184, ч. 1 ст. 185, ч. 1 ст. 188-1, ч. 1 ст. 190, ст. 192, ст. 193, ст.195, ч. 1 ст. 197-1, ч. 1 ст. 209-1, ч. 1 ст. 213, ст. 232, ч. 1 ст. 239-1, ч. 1 ст. 239-2, ч. 2 ст. 244, ст. 247, ч. 1 ст. 248, ч. 1 ст. 249, ч. 1 ст. 252, ч. 1 ст. 252, ч. 1 ст. 254, ч. 1 ст. 268, ч. 1 ст. 271, ч. 1 ст. 272, ч. 1 ст. 275, ч. 1 ст. 276, ч. 1 ст. 279, ч. 1 ст. 280, ч. 1 ст. 281, ч. 1 ст. 282, ч. 1 ст. 283, ст. 284, ст. 285, ст. 286-1, ст. 290, ст. 293, ст. 295, ч. 1 ст. 296, ч. 1 ст. 298, ч. 1 ст. 298-1, ч. 1 ст. 299, ч. 1 ст. 302, ч. 1 ст. 309, ч. 1 ст. 310, ч. 1 ст. 311, ч. 1 ст. 319, ч. 1 ст. 323, ст. 335, ст. 337, ст. 339, ч. 1 ст. 342, ст. 343, ч. 1 ст. 350, ст. 351, ст. 351-1, ст.351-2, ч. 1 ст. 353, ч. 1 ст. 355, ст. 356, ч. 1 ст. 357, ч. 1, 2, 4 ст. 358, ч. 1 ст. 360, ч. 1 ст. 371, ч. 1 ст. 381, ч. 1 ст. 384, ст. 385, ст. 386, ст. 387, ст. 389, ст.389-1, ст. 390-1, ст. 395, ст. 397, ст. 400-1, ч. 1 ст. 412, ст. 445 КК.

Наступну окрему категорію кримінального правопорушення становить злочин. З огляду на приписи ст. 11 і 12 КК, уявляється, що під злочином слід розуміти передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого в санкції статті Особливої частини передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі *більше* трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або покарання, *пов'язане зі строковим або безстроковим позбавленням волі*. При чому злочин залишається таким незалежно від того, яке конкретне основне покарання в решті решт буде призначене судом, із урахуванням визначених законом

загальних і спеціальних засад, у так званих альтернативних санкціях.

Злочин, будучи соціально-правовим явищем, має два значення: 1) як вчинюване в реальній дійсності суспільно небезпечне діяння, тобто як вольовий вчинок людини; 2) як загальне визначення злочину, що існує в законі про кримінальну відповідальність¹.

За своєю соціальною сутністю злочин є суспільно небезпечним посяганням на ті суспільні відносини, які склалися й існують у суспільстві, що уособлюють і відображають його найбільш важливі інтереси і цінності, внаслідок чого охороняються законом про кримінальну відповідальність². Суспільна небезпечність як ключова ознака злочину в кримінально-правовій науці визначається як об'єктивна, сутнісна, стрижнева властивість злочину, яка існує в реальній дійсності незалежно від бажання законодавця, у зв'язку з чим завдання останнього полягає лише в тому, щоб правильно оцінити умови життя суспільства й ухвалити рішення про віднесення того чи іншого суспільно небезпечного діяння до злочинів³.

З огляду на вищенаведене поняття злочину до ознак цього соціально-правового явища належать:

- 1) злочином є діяння (дія або бездіяльність);
- 2) це діяння є суспільно небезпечним і винним;
- 3) вказане діяння є кримінально-протиправним і караним лише основним покаранням у виді штрафу в розмірі від трьох тисяч і більше неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або покаранням, пов'язаним виключно зі строком або безстроковим позбавленням волі;
- 4) воно може бути вчинено лише суб'єктом злочину;
- 5) злочини, на відміну від кримінальних проступків, підлягають класифікації за ступенем суспільної небезпечності.

Вчинення злочину або кримінального проступку зумовлює реалізацію до відповідної особи низки різних за ступенем своєї суворості заходів кримінально-правового характеру. Провідне місце серед них без сумніву, як ми вже зазначали, посідає різні за своєю суворістю види покарань. Однак, варто звернути увагу і на те, що поряд з покаранням негативним наслідком вчинення вказаних окремих категорій кримінальних правопорушень може також бути і застосування до фізичних осіб як в межах кримінальної відповідальності, так і поза межами такої відповідальності різних інших некаральних, хоча і примусових заходів кримінально-правового характеру. До них, зокрема, належать обмежувальні заходи, спеціальна конфіскація, примусові заходи медичного і виховного характеру, примусове лікування, звільнення від покарання чи навіть від кримінальної відповідальності. Крім того, вчинення окремих злочинів або кримінальних проступків

¹ Кримінальне право України. Загальна частина: навч. посіб. / А. М. Яценко, В. Б. Харченко, О. О. Житний та ін.; за заг. ред. О. М. Литвинова. Харків: Право, 2019. С. 72.

² Кримінальне право України: Загальна частина : підручник / В. І. Борисов, В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. 5-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2015. С. 68.

³ Кримінальне право України. Загальна частина: навч. посіб. / А. М. Яценко, В. Б. Харченко, О. О. Житний та ін.; за заг. ред. О. М. Литвинова. Харків: Право, 2019. С. 73; Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Кримінальне право: навч. посіб. / За заг. ред. М. І. Хавронюка. Київ: Ваіте, 2014. С. 106.

уповноваженою особою від імені та (або) в інтересах юридичної особи може потягти застосування і визначених законом інших заходів кримінально-правового характеру щодо такої юридичної особи (ст. 96-3, 96-6–96-9 КК).

Наприкінці хотілося б звернути увагу і на те, що поряд з кримінальним протиправним діянням (злочином і кримінальним проступком) у системі національного кримінального законодавства України «присутнє» також ще і таке явище соціально-правової дійсності як суспільно небезпечне діяння, аналіз якого постійно випадає з поля зору вітчизняних науковців. У даному випадку йдеться про суспільно небезпечне діяння, вчинене неосудною особою або особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність.

Системний аналіз окремих положень чинного кримінального законодавства України дозволяє виділити такі основні ознаки цього різновиду кримінально протиправного діяння:

- таким суспільно небезпечним діянням є дія або бездіяльність;
- у разі вчинення суспільно небезпечного діяння неосудною особою таке діяння є невинним;
- вказане діяння є кримінально-протиправним, тобто таким, що зовні підпадає під ознаки діяння, передбаченого в Особливій частині КК;
- вказане діяння є некараним, тобто за його вчинення кримінальна відповідальність не настає;
- воно може бути вчинено не суб'єктом кримінального протиправного діяння, тобто неосудною особою або особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність.

Юридичним наслідком вчинення суспільно небезпечного діяння неосудною особою або особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність є відповідно застосування примусових заходів медичного або виховного характеру. Так, наслідком вчинення суспільно небезпечного діяння особою у стані неосудності є застосування до такої особи примусових заходів медичного характеру у вигляді надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку або госпіталізації до закладу з надання психіатричної допомоги із звичайним, посиленням чи суворим наглядом. Правовим наслідком вчинення суспільно небезпечного діяння особою, яка не досягла віку, з якого настає кримінальна відповідальність, є застосування до такої особи примусових заходів виховного характеру, перелік яких визначений у ч. 2 ст. 105 КК. Крім того, відповідно до ч. 3 ст. 96-2 КК до особи, яка не підлягає кримінальній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, або неосудністю, також може бути застосована спеціальна конфіскація як окремий інший захід кримінально-правового характеру.

Отже, на підставі викладеного можна прийти до висновку, що суспільно небезпечне діяння як окрема категорія кримінально протиправного діяння – це діяння (дія або бездіяльність), що зовні підпадає під ознаки кримінального правопорушення (злочину або проступку),

передбаченого Особливою частиною КК, вчинене особою, яка не є суб'єктом кримінального правопорушення, в результаті чого до такого суб'єкта поза межами кримінальної відповідальності застосовуються інші некаральні заходи кримінально-правового характеру, зокрема у вигляді примусових заходів медичного або виховного характеру, а також спеціальної конфіскації.

Висновки. Підбиваючи підсумок, зазначимо, що у системі національного кримінального законодавства «присутні» різні форми кримінально протиправних діянь – кримінальні правопорушення (злочини і кримінальні проступки), корупційні кримінальні правопорушення (злочини і кримінальні проступки), суспільно небезпечні діяння, що зовні підпадають під ознаки кримінального правопорушення (злочину або проступку), передбаченого Особливою частиною КК. Порушення кримінально-правових заборон у різних їх формах тягне застосування різних за своєю суворістю заходів кримінально-правового характеру.

Особливістю державного реагування на випадки вчинення різних видів кримінальних правопорушень (злочинів і кримінальних проступків) є те, що вони є передумовою для застосування як каральних, так і некаральних заходів кримінально-правового характеру в межах кримінальної відповідальності або поза межами такої відповідальності. Виключення становлять лише корупційні кримінальні правопорушення (злочини і проступки), оскільки наслідком їх вчинення є завжди реалізація різних за ступенем своєї суворості заходів кримінально-правового характеру виключно в межах кримінальної відповідальності.

Нарешті, специфікою державного реагування на випадки вчинення суспільно небезпечного діяння, що зовні підпадає під ознаки кримінального правопорушення (злочину або проступку), передбаченого Особливою частиною КК, є те, що у разі вчинення подібної категорії кримінально протиправного діяння, до особи, яка його вчинила, застосовуються окремі інші заходи кримінально-правового характеру виключно поза межами кримінальної відповідальності.

Стаття надійшла до редакції 15.09.2020

Юлія Владимировна АЛЕКСЕЕВА-ДАНИЛЕНКО,

аспірантка

(Харьковский национальный университет внутренних дел)

ОТДЕЛЬНЫЕ КАТЕГОРИИ УГОЛОВНО ПРОТИВОПРАВНОГО ДЕЯНИЯ И ПРАВОВЫЕ ПОСЛЕДСТВИЯ ЕГО СОВЕРШЕНИЯ

Статья посвящена анализу предписаний действующего уголовного законодательства Украины, связанных с нормативной определенностью уголовно противоправных деяний, осмыслению доктринальных представлений об их различных формах, выделению признаков отдельных категорий таких деяний. Отмечено, что в системе национального уголовного законодательства «присутствуют» различные формы уголовно

противоправных деяний – уголовные правонарушения (преступления и уголовные проступки), коррупционные уголовные правонарушения (преступления и уголовные проступки), общественно опасные деяния, внешне подпадающие под признаки уголовного правонарушения (преступления или проступка), предусмотренного Особенной частью УК. Подчеркнуто, что нарушение уголовно-правовых запретов в различных их формах влечет применение различных по своей строгости мер уголовно-правового характера.

Ключевые слова: *уголовное правонарушение, коррупционное уголовное правонарушение, преступление, уголовный проступок, меры уголовно-правового характера.*

Yuliia Volodymyrivna ALEKSEIEVA-DANYLENKO,

post-degree student

(Kharkiv National University of Internal Affairs)

CERTAIN CATEGORIES OF CRIMINAL ILLEGAL ACTION AND LEGAL CONSEQUENCES OF ITS COMMISSION

The article is focused on the analysis of the prescriptions of the current criminal legislation of Ukraine related to the normative certainty of criminal illegal actions, the interpretation of doctrinal ideas about their various forms, the identification of features of certain categories of such actions. It has been noted that the system of national criminal legislation has various forms of criminal offenses – criminal offenses (crimes and misdemeanors), corruption criminal offenses (crimes and misdemeanors), socially dangerous actions that outwardly fall under the features of a criminal offense (a crime or an offense), provided by the Special Part of the Criminal Code. It has been emphasized that violation of criminal and legal prohibitions in their various forms entails the use of measures of criminal and legal nature that are different in severity.

Key words: *criminal offense, corruption criminal offense, a crime, misdemeanor, measures of criminal and legal nature.*

Зразок для цитування:

Алексеева-Даниленко Ю. В. Окремі категорії кримінально протиправного діяння та правові наслідки його вчинення. *Вісник Кримінологічної асоціації України* : зб. наук. праць. № 2 (23). 2020. С. 204—212.